

TERENY PODMOKŁE I LUDNOŚĆ RDZENNA

OPIEKA LUDNOŚCI RDZENNEJ NAD MOKRADŁAMI JEST NIEZBĘDNA DLA PRZYSZŁOŚCI TYCH PODTRZYMUJĄCYCH ŻYCIE EKOSYSTEMÓW.

- Ludność tubylcza współistnieje z terenami podmokłymi od tysięcy lat, rozwijając bogatą tradycyjną wiedzę ekologiczną, która odzwierciedla ich związek z ziemią i wodą.
- Ta holistyczna wiedza obejmuje wiedzę naukową oraz wartości etyczne i duchowe; często tereny podmokłe, którymi opiekują się ludy tubylcze, cieszą się lepszym stanem zachowania.
- Biorąc pod uwagę, że tereny podmokłe chronione na mocy Konwencji Ramsarskiej zajmują powierzchnię ponad 250 mln ha – obszar większy od powierzchni Meksyku – częściowo pokrywają się z terytoriami i ziemią licznych ludów tubylczych i społeczności lokalnych.
- Chociaż ludność rdzenna stanowi zaledwie około 6% populacji świata, wnosi ona istotny wkład w ochronę bioróżnorodności naszej planety.
- Degradacja terenów podmokłych w niektórych regionach wpływa na prawa człowieka do zdrowego środowiska, zwłaszcza w przypadku ludności tubylczej i społeczności lokalnych, których tożsamość kulturowa, tradycyjne systemy wiedzy i źródła utrzymania są nierozdzielnie związane z tymi ekosystemami.
- Poszanowanie i integracja rdzennych systemów zarządzania i wiedzy w zakresie ochrony terenów podmokłych jest słuszne i niezbędne dla osiągnięcia skutecznych, inkluzywnych i trwałych rozwiązań.

OCHRONA OBSZARÓW RAMSARSKICH W DELCIE RZEKI TANA W KENII

Lokalna społeczność posiada cenną wiedzę na temat ochrony obszaru Ramsar w delcie rzeki Tana. Jej rada starszych od wieków odpowiada za zarządzanie punktami poboru wody, miejscami świętymi i sanktuariami. W planie zarządzania obszarem Ramsar w delcie rzeki Tana uwzględniono radę starszych i uznano za kluczową jej rolę w zarządzaniu tymi miejscami. Dzięki uznaniu i zaangażowaniu lokalnych struktur oraz wiedzy rdzennej ludności, uniknięto konfliktów dotyczących korzystania z punktów poboru wody, a lokalne miejsca święte i sanktuaria zostały zachowane. Co więcej, wiedza rdzennej ludności została również włączona do zarządzania innymi zasobami, w tym lasami, dziką przyrodą i terenami zalewowymi.

„Wiele rdzennych ludów rozwinęło swoje kultury w oparciu o interakcje z terenami podmokłymi i wodą - nasz sposób życia, nasze przekazy kulturowe i nasze systemy wartości są głęboko powiązane z tymi ekosystemami.”

Dr Mariam Wallet Aboubakrine
Była przewodniczący Stałego Forum ONZ
ds. Ludności Rdzennej